

BELGIË GROOTSTE BRON, MAAR OOK RWZI'S DRAGEN BIJ

Diuron vormt nog steeds een probleem (in Limburg)

In een 15-tal Limburgse beken wordt de laatste jaren nog steeds het onkruidbestrijdingsmiddel diuron aangetroffen, terwijl het middel sinds 1999 in Nederland verboden is. De grootste hoeveelheden werden aangetroffen in beken die hun bron in België hebben. Daar is het middel nog toegestaan. Maar ook 'binnenlandse' beken en beken vanuit Duitsland bevatten een te hoog gehalte diuron. Volgens de onderzoekers is een groot gedeelte daarvan afkomstig uit rioolwaterzuiveringsinstallaties in Limburg. Blijkbaar wordt diuron dus nog steeds gebruikt in stedelijk gebied in Limburg. Dat stellen de waterschappen Roer en Overmaas en Peel en Maasvallei in het rapport 'Diuron in de Limburgse beken in de jaren 2001 en 2002'.

In het voorjaar van 1993 moest het Waterwinningbedrijf Brabantse Biesbosch de inname van Maaswater een paar weken stoppen, omdat het gehalte aan diuron te hoog was. Een aantal waterbeheerders is toen gezamenlijk gestart met een onderzoek naar het voorkomen van diuron in het Nederlands stroomgebied van de Maas. Jaarlijks heeft het RIZA de resultaten van dit onderzoek gepubliceerd. In 2001 is het samenwerkingsverband beëindigd. Het toenmalige Zuiveringschap Limburg is doorgesamen met het onderzoek. De huidige

Limburgse waterkwaliteitsbeheerders, de waterschappen Roer en Overmaas en Peel en Maasvallei hebben het stokje overgenomen.

In alle onderzochte beken is in 2001 en 2002 diuron aangetroffen. In de Geleenbeek, Geul, Jeker, Neerbeek, Oostrumschebeek, Roer, Thornerbeek en Voer zijn gehalten gemeten die boven het MTR-niveau liggen. Vooral in de beken die uit België komen, zoals de Jeker, komt soms erg veel diuron voor. In de Jeker is 60 procent van het totale diurongehalte gemeten, terwijl deze beek

slechts zes procent van het totale waterdebiet aanvoert.

De diuronvracht in beken in Nederland en Duitsland neemt af sinds het midden van de jaren 90 van de vorige eeuw, maar blijft sinds 2000 ongeveer stabiel. Diuron blijft dus in het water aanwezig. Een gedeelte hiervan komt uit rwzi's, waarvan het effluent regelmatig MTR-overschrijdende gehalten diuron bevat. Hieruit valt te concluderen dat vooral in stedelijk gebied toch nog diuron wordt gebruikt.

Om de diurongehaltes verder te verminderen, moet eerst onderzoek worden gedaan naar de herkomst van het middel. Om de illegale toepassing in Nederland c.q. Limburg verder terug te dringen, moet meer worden gecontroleerd en strenger worden gestraft. Daarnaast moet het gebruik van milieuvriendelijkere onkruidbestrijdingsmiddelen gestimuleerd worden. Omdat het grootste gedeelte van het diuron uit België komt, moet de druk op België (en andere buurlanden) vergroot worden om het gebruik van diuron en andere schadelijke middelen te verminderen of te verbieden. Tenslotte stellen de waterschappen dat het onderzoek naar het voorkomen van diuron moet worden voortgezet en zelfs moet worden uitgebreid naar andere schadelijke stoffen, zoals isoproturon. Ook deze stof wordt in grote hoeveelheden in de beken in Limburg aangetroffen. 

De Geul (foto: Hugo Jamin, waterschap Roer en Overmaas).

